

Krup: Efter en gammel Aftale i den konservative Landstingsgruppe vil jeg gerne ved denne Lejlighed udtale mig om de Paragraffer i det foreliggende Lovforslag, der angaar Folkekirken. Jeg ønsker naturligvis ikke hermed at antyde, at jeg med Hensyn til disse Ting er særlig sagkyndig, og jeg ønsker endnu mindre at fremstille mig som den, der har større Interesse i dette Spørgsmaal end mine Gruppetæller, og jeg kunde føje til, end det høje Tings øvrige Medlemmer, for vi er sikkert alle enige i, at vi i vor Folkekirke har noget meget værdifuldt. Derfor deltog ogsaa Rigsdagen som saadan i Festligheden i Anledning af Reformationsjubilæet i 1936, og derfor kan vi ogsaa forene os i at søge de Paragraffer i det foreliggende Grundlovsforslag, der angaar Kirkens Forhold, affattet saaledes, som det tjener vor Kirke og dermed hele vort Folk bedst muligt.

Naar jeg har sagt dette, maa jeg føje til, at jeg finder alligevel, der er visse Grunde til, at netop jeg udtaler mig om disse Paragraffer, som staaar i Forbindelse med Folkekirken. Der er først den, at jeg føler mig ligefrem forpligtet til at arbejde med disse Folkekirkespørgsmaal, fordi det var en Kreds, hvor man særlig interesserer sig herfor, der i sin Tid foranledigede mig opstillet og senere valgt, først som Valgmand og siden som første Suppleant ved Landstingsvalget 1936, og dernæst vil jeg gerne sige, at det falder mig naturligt at tale med om Folkekirkens Forhold, for jeg føler mig knyttet til den danske Folkekirke med meget stærke Baand, eftersom mine Fædre i fire Slægtled har været Embedsmænd ved denne Folkekirke som Præster og Provster. Min Fader, der var Præst i 50 Aar, fik et af sine sidste Aar som Præst at vide, at nu var han ikke længer Embedsmand, nu var han Tjenestemand. Naa, det passede i og for sig den gamle Præst meget godt, fordi han netop ønskede at være en Tjener i den danske Folkekirke. Paa en Maade er jeg som Landmand brudt ud af mine Fædres Spor, men paa den anden Maade er jeg det ikke, for jeg har i over 30 Aar prøvet at tjene som Lægmand i det frivillige folkekirkelige Arbejde af forskellig Art, og jeg maa her udtale min Glæde over, at den danske Folkekirke i saa stor Udstrækning tager mod Lægfolkets frivillige Tjeneste, en Tjeneste, der viser sig i Menighedsraad, i Søndagsskolearbejde, i kristeligt Ungdomsarbejde, Menighedspleje, i Københavns Kirkesag og meget andet. Lad mig sige det saadan, at dette frivillige Lægmandsarbejde,

som jeg har nøje Tilknytning til, har været en Del af mit Liv og mit Livs Rigdom.

Nu synes maaske ærede Medlemmer af det høje Ting, at jeg taler personligt. Det vil jeg netop ogsaa gerne, og det tilsigter jeg, fordi disse folkekirkelige Forhold betyder mere for mig end Forretning og Politik, de betyder noget i mit Liv.

Endelig skylder jeg at oplyse, at jeg under de førte langvarige Forhandlinger om en ny Grundlov har udtalt, at min Stemmeafgivning i meget høj Grad vil afhænge af, hvordan de Paragraffer, der angaar Folkekirken, bliver udformet og affattet i Grundlovsforslaget. Saa meget til Indledning.

Nu ved jeg vel, at selv en nok saa omhyggelig Grundlovsbestemmelse ikke kan sikre Folkekirken ud i Fremtiden. Hele den nuværende Verdenssituation kan rokke endogsaa ved en Grundlovs Ukrænkelighed, men selv om Grundloven bliver bestaaende, vil den altid kun være Rammen, der giver de ydre Forhold for vor Folkekirke, hvorimod det er den indre Fornyelse, der bevarer vor Folkekirke levende og virksom. Alligevel har disse Grundlovsbestemmelser angaaende Folkekirken overordentlig Betydning, og jeg maa udtale min Glæde over, at der fra forskellig Side er gjort et saa godt og hensynsfuldt Arbejde for at sikre Folkekirkens Forhold bedst muligt. Lad mig hertil føje, at det for mig at se vilde være meget beklageligt, om man vilde udnytte sin Interesse for Folkekirken i Valgagitationen, saaledes at et Parti vilde søge at samle Stemmer fremfor et andet paa Partiets Stilling til disse Ting, der rettelig bør ligge i et højere Plan end Partipolitik.

I det store og hele maa jeg udtale min Tilfredshed med det opnaaede Resultat; de Ændringer, jeg her finder mig foranlediget til at foreslaa, er væsentlig kun af redaktionel Karakter, og jeg haaber, at der maa blive taget Hensyn til dem ved den Udvalgsbehandling, der jo sikkert kommer.

Jeg vender mig til Lovforslagets § 71. Den første Sætning her lyder saaledes: „Folkekirkens Forfatning ordnes ved Lov.“ Jeg er enig i, at dette er medtaget fra den nuværende Grundlov, saa der stadig er grundlovmæssig Ret til at lovgive videre om Folkekirkeforhold.

Den anden Sætning i § 71 i Grundlovsforslaget lyder saaledes: „Ændringer vedrørende Kirkens indre Forhold kan kun gennemføres, efter at Forhandlinger derom er ført med Biskopperne.“ Der ligger noget meget betydningsfuldt heri. Dels er dette